

Takva ve fantezilerimiz

İsveç'ten okuyucumuz: "1- Bizim burada bazı bacılar var. Başlarını örtmek istiyorlar. Ama burunlarına da hızma taktırmak istiyorlar.

Bunun için burunlarını deldirmeleri gerekiyor. Bunun dinî hükmü nedir? 2- Göbeklerini deldirmek ve oraya da halka taktırmak istiyorlar. Ama bunu sadece eşleri görecekmış. Dışarıda öyle dolaşmayacaklarmış. Bunun dinî hükmü nedir? 3- 'Allah her hâlimizi görüyor. Evde bir yabancı yokken namaz kılarken neden başımızı örtmek zorundayız? Saçlarım açık olsa, ya da kısa etek giysem olmaz mı? Ya da pantolon? Allah'a karşı kendimizi neden örtüyoruz? Örtmemizin hikmeti nedir?' diye de soruyorlar."

Takvamızın fantezilerimizi dize getirmesi lâzım.

Mubah olsa veya haram olmasa bile, kimi fantezilerimizin takvamıza yakışmadığını görebilmemiz lâzım.

Bazı haramların, başlangıçta mubah fantezi masumiyetinde kapımızı çaldığını, sonradan harama dönüşecek bir davranışa dönüşme istidadı taşıdığını unutmamak lâzım.

Esasen, insan bedeni ve fitratı üzerinde keyfi işlem yapmak aslında fitrî bir davranış da değildir. Fakat vücut üzerinde fazla hasar verici olmamak şartıyla küçük tasarrufların mubah olduğunu söylemek mümkündür.

Yani kulağa küpe takma örneğinde olduğu gibi, başı açmamak ve dışarıda açık dolaşmamak şartıyla, abartılı bulmakla beraber, burun ve göbeğe halka takmanın mubah olduğunu söyleyebiliriz.

Gelelim evde namaz kılarken başımızı ve bedenimizi neden örttüğümüze...

1- Örtünmek Allah'ın emridir. Namazda örtünmek, namazın da farzlarındanadır. Evde olup olmamamız, yalnız olup olmamamız durumu değiştirmez. Farzı uygulamada ayrıca farz sevabı da vardır.

2- Namazda saçlar açık olmaz, etek kısa olmaz. Eğer pantolon giyilecekse geniş ve rahat olmalı; dar olmamalı ve en azından dize kadar bir üst elbise/örtü olmalıdır. Allah'ın emri olan bir şeyde, ancak emre uyulur. Hikmet aranmaz. Diğer yandan, namazda açık olmakta ne hikmet ve ne fayda var ki? Dini rencide etmeye değer mi?

3- Örtü güzelliğimizin ayrılmaz tamamlayıcı parçasıdır. Güzellik gizlemeye değer.

Her ne kadar Allah ile baş başa olsak da. Nitekim Cenâb-ı Hak da bize sunduğu hemen bütün yiyecekleri gâyet güzel ipek kumaşlar veya sert koruyucu ambalajlar içinde sarıp gizlemiştir. Kat kat yeşil kumaşlar içindeki mısır, yeşil bir örtüye büründürülmüş nohut, sert bir koruyucu örtü içindeki ceviz, kestane, fıstık...ve sâire bize sunulan Allah'ın nimetleri açık değil; kapalı kutucuklar ve paketçikler içindedir. Biz de bir dostumuza bir hediye sunmak istediğimizde güzel bir ambalajla hediyemizi örtmez miyiz? Şimdi çağdaş dünyada güzel ürünlerin hemen hepsi güzel ve alımlı örtülere sarılmıyor mu? Bakmayın, örtüyü mahkûm eden eğri büğrü konuşmalara! Örtünün mahkûm edilecek hiçbir yanı yoktur. Tam tersine örtüsüzlük insan tabiatına da aykırıdır.

Nasıl olsa Allah'ın biliyor olması bizi edepli davranıştan alıkoymaz. Bilâkis daha fazla edepli olmamız için önemli bir gerekçedir. Çünkü bizim, ibadetimizle, duâmızla, niyazımızla kendimizi Allah'a arz edeceğimiz en güzel hâlimiz örtülü halimizdir. Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin ifade ettiği gibi; Allah'ın Cemîl, Müzeyyin, Latîf, Hakîm, Kerim, Rahîm gibi bütün güzel isimleri üzerimizde her an hâkimdir. Bu güzel isimler bizim varlıkların en güzelinde, mümkün suretlerin en iyisinde ve edebin en iyi şekliyle bulunmamızı gerektirirler. Bu ise örtüyle mümkündür.1

Örtü edebimizdir, güzel ahlâkımızdır. Kimliğimizdir. Yanımızda her ne kadar insanlar olmasa da; cinler ve ruhanî varlıklar olabileceği gibi, Allah'ın melekleri de vardır. Bunlar; Kur'ân'ın Kirâmen Kâtibin dediği yazıcı melekler, koruyucu melekler, bizim için duâ eden, bizim için tevbe eden ve duâmıza âmin diyen melekler. Melekler, yeryüzünün halifesi sıfatıyla bilhassa Allah'a ibadet esnasında edepli duruşumuzdan hoşlanırlar ve güzel şehâdetle bulunurlar. Yazıcı melekler ise bizi edepli bir duruş içinde yazarlar. İbadet esnasında melekleri küstüren bir davranış içinde bulunmak ise bize hiçbir şey kazandırmaz.

Dipnot: 1- Lem'alar, s. 59.